

barn i skyddsdräkter springer genom vidöppna industribyggnader,
en råtta jagas bland skuggorna i korridorerna, bakom det sönderfrätta visiret syns smutsiga ansikten med
ögonen blanka av köld, atomvintern har färgat himlen till en mörk rök av skuggor,
ett brinnande band av ingenting faller som spröda , svarta partiklar över jorden, oljiga skuggor hänger tunga
över träden, en avgrund av sot och aska har slickat trädkronorna rena på ljus, på kvällen kokas råttan i ett
stormkök, vi sitter på betonggolvet och ser den svarta snön falla i ultrarapid över gatorna, sjukhusen brinner,
Rosenbad brinner, de tysta gatorna i innerstaden breder ut sig som radioaktiva skuggor, Stockholms slott är
en massgrav med kroppar från första attacken, precis innan SVT slutade sända, innan internet stängdes ner,
och allt som återstod var sporadiska röster på kortvågsradion, under broarna flyter ett trögt, förgiftat vatten
som bär upp skepnader av brända kroppar, skuggor av sönderfrätta kroppsdelar som blänker till på ytan,
dina ögon är som två frusna sjöar i underjorden som slutat gripa efter tingen, utanför staden står svartnade
skogar som drunknar i köld och ispartiklar, fåglarnas tystnad stiger som iskall eter genom atmosfären.
strimmor av kärnvapenrosa sky glöder bakom trädtopparna, det ofattbara bor inom oss som svarta,
ogenomträngliga stenar av köld, vi tar 15 milligram imovane på kvällarna och dricker gin, vid sömnens
glödande horisont syns segelbåtar från förr, lekande barn på stranden som springer ut i bländvita dagar av
sol,

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Androiden med Poeter.se id #186370 innehar upphovsrätten